

Συμβούλιο της Επικρατείας: 3780/1983, (Τμ.Α')

Πηγή: Ε.Δ.Κ.Α. ΚΣΤ' 1984, σελ. 677

Συνταγματικώς θεμιτή η διάταξις του αρθρ. 33 παρ.4 του ν. 702/77 δια της οποίας παρέχεται εις τους Ο.Κ.Α. η δυνατότης προσφυγής κατά πράξεων των οργάνων αυτών. Επί ατυχήματος, του οποίου αι συνέπειαι εξεδηλώθησαν βαθμιαίως, αι προθεσμιαί αναγγελίας αυτού άρχονται από του χρόνου από του οποίου επήλθε πράγματι η αναπηρία.

Πρόεδρος: κ. Γ. ΣΚΟΥΡΤΣΗΣ

Εισηγητής: κ. Φ. ΚΑΤΖΟΥΡΟΣ

Δικηγόροι: κ.κ. Ι. Μπιλιάνης, Στ. Χατζηαποστόλου

Επειδή δια την υπ' αριθ. 1924/1982 αποφάσεως της Ολομελείας εγένετο δεκτόν ότι δεν αντίκειται εις το Σύνταγμα η διάταξις του άρθρου 33 παρ.4 του ν. 702/1977 (κατά την δια του άρθρου 9 του ν. 733/1977 γενομένην αρίθμησην των παραγράφων τούτων) παρέχουσα εις τους ασφαλιστικούς οργανισμούς την δυνατότητα προσβολής δια προσφυγής των πράξεων των οργάνων αυτών, ως ειδικώτερον εις την διάταξιν ταύτην ορίζεται, και συνεπώς η υπό του αναιρεσιβλήτου Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων άσκησης της προσφυγής επί της οποίας εξεδόθη η ήδη αναιρεσιβαλλομένη απόφασις ήτο συνταγματικώς θεμιτή.

Επειδή κατά το άρθρον 21 του δια τη υπ'αριθμόν 57440 από 13^{ης} Ιανουαρίου / 7^{ης} Φεβρουαρίου 1938 αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας εγκριθέντος κανονισμού "περί ασφαλιστικής αρμοδιότητος και διαδικασίας απονομής των παροχών του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων" (ως ετροποποιήθη), ο εργοδότης ή ο αντιπρόσωπος αυτού, ο ησφαλισμένος και, εν αδυναμία τούτου, οι εξ αυτού έλκοντες δικαίωμα, ο τας πρώτας βοηθείας παρασχών ιατρός, πας υπάλληλος του Ιδρύματος, λαβών ως εκ της υπηρεσίας του γνώσιν, υποχρεούνται να αναγγείλουν εις το Υπ/μα του Ιδρύματος παν ατύχημα κατά την εκτέλεσιν της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής, επισυμβάν εις πρόσωπον υπαχθέν εις την ασφάλισιν. Περαιτέρω ορίζεται ότι η αναγγελία δέον να γίνει εντός πέντε ημερών από του ατυχήματος, η δε οικεία ΤΔΕ δύναται να δεχθή και εκπροθέσμους δηλώσεις, οσάκις πείθεται ότι

λόγοι εντελώς ανεξάρτητοι της θελήσεως των δηλούντων παρημποδισαν την έγκαιρον δήλωσιν, εκ του λόγου όμως τούτου η προθεσμία δεν παρατείνεται πέραν του εξηκονθημέρου από του ατυχήματος εκτός εάν συνεπεία του ατυχήματος επήλθε θάνατος, οπότε η προθεσμία της αναγγελίας παρατείνεται μέχρι δύο ετών ή πρόκειται περί ατυχημάτων των συνεπεία ήτο η απόλυτος αναπηρία του ησφαλισμένου, οπότε η προθεσμία παρατείνεται μέχρι ενός έτους από του ατυχήματος.

Επειδή, κατά την έννοιαν των ως άνω διατάξεων, θέσιν αναγγελίας του ατυχήματος επέχει και η δήλωσις του παθόντος προς τον αρμόδιον ιατρόν του Ιδρύματος, ως επίσης και προς ιατρόν νοσοκομείου ή κλινικής συμβεβλημένων μετά του ΙΚΑ, δια την τοιαύτην δε δήλωσιν του ατυχήματος απαιτείται όπως περιγράφηται τούτο κατά τα συνιστώντα αυτό εξωτερικά στοιχεία, μη αρκούσης της απλής μνείας των συμπτωμάτων της παθήσεως. Εξ ετέρου, εφ' όσον δια την ύπαρξιν εργατικού ατυχήματος δεν απαιτείται όπως αι συνέπειαι τούτου εκδηλωθούν αμέσως αλλά είναι δυνατόν να επέλθουν και βραδύτερον δια βαθμιαίας εξελίξεως, αι κατά τα ανωτέρω προθεσμίαι αναγγελίας του ατυχήματος δεν άρχονται εις τας περιπτώσεις ταύτης αφ' ης επήλθε το γεγονός το οποίον απετέλεσε την αιτίαν της εκδηλωθείσης αργότερον αναπηρίας αλλά από του οποίου επήλθε πράγματι η αναπηρία.

Επειδή δια της προσβαλλομένης απόφασεως εγένετο δεκτόν ότι η αιτούσα υπέβαλε τη 18^η Σεπτεμβρίου 1978 δήλωσιν περί εργατικού αυτής ατυχήματος επελθόντος τη 23^η Φεβρουαρίου 1978, απορριφθείσαν δια της υπ' αριθμόν 2426 από 24^{ης} Μαΐου 1979 αποφάσεως του Δ/ντού του Υπ/τος Κορωπίου Αττικής αφ' ενός μεν διότι η σωματική βλάβη δια την οποίαν παρεπονείτο η αιτούσα δεν ωφείλετο εις βίαιον και αιφνίδιον γεγονός, αφ' ετέρου δε λόγω του εκπροθέσμου της υποβολής της δηλώσεως ταύτης, η δ' εκδούσα την δια της προσφυγής του αναιρεσιβλήτου Ιδρύματος προσβληθείσαν απόφασιν ΤΔΕ του Υπ/τος τούτου, επιληφθείσα ενστάσεως της ήδη αιτούσης, εδέχθη αντιθέτως, ότι αυτή υπέστη εργατικόν ατύχημα και ότι η δήλωσις περί του εργατικού τούτου ατυχήματος υπεβλήθη υπό ταύτης τη 15^η Μαρτίου 1978, κατά την δευτέραν επίσκεψιν αυτής εις τον ιατρόν του Ιδρύματος, ενώ κατά την πρώτην επίσκεψιν της 24^{ης} Φεβρουαρίου 1978, ήτοι την επομένην του ατυχήματος ο ιατρός διεπίστωσε μόνον ότι αυτή έπασχεν εξ

αρθραλγίας του αριστερού αγκώνος, το δ' εκπρόθεσμον της δηλώσεως ταύτης είναι συγχωρητόν. Πλην δια της προσβαλλομένης αποφάσεως, το εκδόν ταύτην διοικητικόν πρωτοδικεῖον εδέχθη μὲν ὅτι ἡ ἤδη αιτούσα υπέστη εργατικόν ατύχημα καὶ ὅτι ἡ ἐκ τούτου πάθησις ἐξεδηλώθη οὐχὶ ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπέλευσιν τοῦ βιαίου συμβάντος ἀλλὰ βαθμιαίως καὶ διεπιστώθη τῆ 15^η Μαρτίου 1978 κατὰ τὴν δευτέραν ἐπίσκεψιν ταύτης εἰς τὸν ἰατρὸν τοῦ Ἰδρύματος, ὡς ἐκ τούτου δ' ἀπέρριψε τοὺς περὶ τοῦ ἀντιθέτου ἰσχυρισμοὺς τοῦ προσφεύγοντος ΙΚΑ, ἔκρινεν ὅμως περαιτέρω ὅτι ἐξ οὐδενὸς στοιχείου τοῦ φακέλλου προέκυπτεν ὅτι ἡ νυν αιτούσα, κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῆς εἰς τὸν ἰατρὸν τοῦ Ἰδρύματος τῆς 15^{ης} Μαρτίου 1978, ἀνέφερεν εἰς αὐτὸν τὰ πραγματικὰ περιστατικὰ τὰ συνιστώντα τὸ βίαιον συμβάν ἐκ τοῦ οὐοῦ προήλθεν ἡ διαπιστωθεῖσα πάθησις αὐτῆς, ὥστε ἡ ἐπίσκεψις ταύτης εἰς τὸν ἰατρὸν νὰ ἐπέχη θέσιν δηλώσεως εργατικοῦ ατυχήματος, οὐδ' ἐπεκαλέσθη αὕτη ὅτι ἡ κατὰ τὴν 18^{ην} Σεπτεμβρίου 1978 εκπρόθεσμος ἀναγγελία, τοῦ ατυχήματος ὠφείλετο εἰς γεγονὸς ἀνωτέρας βίας, ὥστε νὰ συγχωρεθῆ τὸ εκπρόθεσμον, ἠκύρωσε δὲ κατόπιν τούτων τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ προσβληθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς ΤΔΕ.

Ἐπειδὴ, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἀνωτέρω αἰτιολογίας τῆς προσβαλλομένης αποφάσεως, ἡ πάθησις τῆς αιτούσης εἶχε χαρακτῆρα ἐξελεκτικόν, τὸ εκδόν ὅμως ταύτην διοικητικόν πρωτοδικεῖον δὲν ἐξήτασε πότε, ἐν ὄψει τῆς ἐπιδεινουμένης καταστάσεως τῆς υγείας τῆς αιτούσης, κατέστη αὕτη ἀσφαλιστικῶς ἀνάπηρος, δεδομένου ὅμως ὅτι ἀπὸ τοῦ χρονικοῦ τούτου σημείου θέλει κριθῆ τὸ ἐμπρόθεσμον ἢ μὴ τῆς ὑπὸ τῆς αιτούσης υποβληθείσης δηλώσεως περὶ τοῦ ἐπισυμβάντος εἰς αὐτὴν ατυχήματος, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις καθίσταται ἀναιρετέα κατὰ τὸν βásiμον σχετικὸν λόγον ἀναιρέσεως, περιττῆς κατόπιν τούτου ἀποβαιούσης τῆς ἐξετάσεως τῶν λοιπῶν, ἢ δ' ὑπόθεσις εἶναι παραπεμπτέα εἰς τὸ εκδόν ταύτην διοικητικόν πρωτοδικεῖον ὡς χρήζουσα διευκρινίσεως κατὰ τὸ πραγματικὸν ἀν καὶ, κατὰ τὴν γνώμην ἐνὸς μέλους τοῦ Τμήματος, ὁ ὡς ἄνω λόγος ἀναιρέσεως εἶναι ἀπορριπτέος διότι ἡ αιτούσα ὑπεχρεούτο νὰ δηλώσῃ τὰ συνιστώντα τὸ εργατικόν ατύχημα περιστατικὰ κατὰ τὴν πρώτην ἐπίσκεψιν αὐτῆς εἰς τὸν ἰατρὸν τοῦ ΙΚΑ.